

του τη ζωή κάνει, τι μπορέσει για να μη μάθει πώς και ποιός εΐτανε ο Ίδιος. Πώς λοιπόν να καταλάβει ποιός είναι ο Άλλος; ... Όταν όμως δυο Άνθρωποι βρίσκονται κατατύχη μαζί πεθαμένοι στο νεκροσκοποιο και μαζί ξαναζωντανεμένοι, να πούμε, ξαναγεννιούνται από το χάος...

Ο φιλόσοφος κοίταζε το καλοριφέρ, τη συσκευή για το ζέσταμα του νερού, με τις νικελένιες κάνουλες και τη μεγάλη άσπρη λεκάνη αποκάτω:

— Τέτοις λούσα δεν τ'άχω σπίτι μου!...

Ο νεκροσκοπός ξανάρθε φέρνοντας το τσάι.

— Γιατί πάψατε να είσπνετε;

Ο φιλόσοφος τον αντίσχοψε:

— Γιατί έχετε δώ τοῦτο το καλοριφέρ, αφού πρώτος όρος είναι έλα δώ μέσα να μένουνε νωπά;

— Ένα έλαφρούτσικο τσάι... Άνάγκη να το πιείτε δίχως ζάχαρη... Α δέν μπορούσα τις ψυχρές μέρες του χειμώνα να κρατήσω τη θερμοκρασία ένα βαθμό τουλάχιστο πάνω από το μηδενικό, θα μουν υποχρεωμένος κείνους που πνιγόντανε στο ποτάμι και εΐτανε καταμουσκεμένοι νάν τους ξεκολώ κάθε τόσο από τον μπάγκο, γιατί το νερό παγώνει, όταν ή θερμοκρασία είναι κάτω από το μηδενικό...

— Μα την αλήθεια, όλα τα σκεπτήκατε καλά. Έδω τουλάχιστο τίποτε δε λείπει... Τι λέτε;

— Ναί, έδω είναι όλα εντάξει... Η διοργάνωση για τους νεκρούς είναι σέ μάς άψεγάδιαστη... Μα και ή οργάνωση για το θάνατο των μαζών, είναι, και πρέπει νάν το παραδεχτούμε, άψεγάδιαστη κι αυτή...

— Όποτε και λόγου σου είσαι κατά του πολέμου;

Ο φιλόσοφος παρατηρούσε τους δεκαοχτώ αυτόχειρες, που με τις μακριές της γλώσσες και τα ώχρα

τους μοῦτρα διαμαρτυρόντανε κατά του πολέμου.

— Αυτό το νεκροσκοποιο είναι ένα αληθινό αντι-μιλιταριστικό καταφύγιο! εΐπε και κατέβηκε από τον μπάγκο του.

Η κοπέλλα είχε το άσκι ακόμη στο στόμα και φαινότανε σάν ένα παιδάκι που παίζει με μιὰ μικρή τρουμπέτα.

— Περισσότερο απ' όλες τις στενοχώριες που πέ-
ρασε στη ζωή της και από την απόπειρά της ακόμα να σκοτωθεί, με συγκινούνε οι δαντέλλες που έχει στο λαιμό της: αυτή ή συμαζεμένη αποτυχημένη προσπάθεια να φαίνεται όμορφη!... συλλογιζότανε ο φιλόσοφος.

(Στάλλο φύλλο το 1' μέρος).

ALEX. STEINMETZ

ΚΥΠΑΡΙΣΙΑ

Ο κυπαρίσια έσεΐς σκιερά, που ύψώνεστε
Λιτά έτσι, άμάργαλα, στο γύρισμα του δρόμου,
Πώς ο σιγαλινός ρυθμός σας, το κλειστό
Έρχεται και χτυπά παράθυρό μου!
Κι όταν θολή άργοστάζει ή άχνη του βραδιού,
Κι ίσκιώνει τ' άνανθα, τα βάρυπνα κλαδιά σας,
Μέσα στ' άπόηχο του σβυσμένου τραγουδιού
Θρηνώ κ' εγώ μαζί τη μοναξιά σας!

Σμύρνη 1922

ΚΥΡΟΣ ΔΑΝΕΖΟΣ

ΤΟ ΚΡΙΜΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

«Το βιβλίο των Νέων Σμύρνης»

— Τυπωμένος στη Σμύρνη, κυκλοφόρησε ένας πολυσέλιδος τόμος, όπου συγκεντρώνεται διαλεχτή φιλολογική εργασία, από όλους τους λογίους της Ίωνίας. Η συντροφιά των «Νέων» εργάζεται με πολλή επιμέλεια και φροντίδα για να βοηθήσει την προκοπή στα νεοελληνικά γράμματα. Ένωσε τη σημαντική σημασία που έχει ο Δημοτικισμός στην πνευματική μας άναγέννηση, και για τοῦτο ή συντροφιά κοατά με σταθερό χέρι την επαναστατική σημαία. Ο «Νουμάς» που βλέπει έτσι να καρπίζουμε οι άγώνες του, μέσα στην ψυχή της νιότης, δεν μπορεί παρά να είναι περήφανος γι' αυτό.

Το νέο ρομάντζο του κ. Ανθέμη.

— Από το ερχόμενο φύλλο του «Νουμά» άρχίζει να δημοσιεύεται καινούριο πρωτότυπο έλληνικό ρομάντζο, γραμμένο από το διαλεχτό συνεργάτη μας κ. Μήισο Ανθέμη, μ' επιγραφή «Το Κρίμα». Ο Ανθέμης γνωστός ίσαμε την ώρα, για διηγηματογράφος που τιμά τα νεοελληνικά γράμματα, μ' έργα σάν τη «Λιλή» και άλλα, — έγραψε τελευταία έργο συνθετικώτερο, ρομάντζο με αληθινή πνοή, όπου βρήκε όλη την ευκαιρία να ξετυλίξει τα σημαντικά του χαρίσματα, σέ σελίδες που θ' απολάψουμε για κάμποσα φύλλα οι άναγνώστες του «Νουμά».

Φιλολογικέ; όμιλίε;: «Ο Παλαμός»

— Στις 21 του Άπρίλη ήμέρα Πέμπτη ώρα 8.